

MĚSÍČNÍK MĚSTA JIRKOVA

Ročník XI

Číslo 4

Duben - Květen 2006

Cena 3,- Kč

Další etapu prací podpoří SROP

Od 20. května bude mírně omezen prostor pro pořádání kulturních a společenských akcí na zámku Červený hrádek. V druhé etapě projektu úprav zámku pro působení Kulturního, vzdělávacího a informačního zařízení (KVIZ) začnou především práce na vybudování zámecké restaurace a kuchyně.

„Tato část úprav zámku bude finančně nejnáročnější,“ potvrdila Martina Cermanová z odboru MMaÚI. „Restaurace s kuchyní bude místo současné kantýny v přízemí zámku.“

Zároveň bude odborná firma v přízemí jižního křídla zámku budovat ubytovací část KVIZu. Pracovníci firmy rozvedou kanalizaci, vodovodní potrubí a ústřední vytápění. Historické koupelny budou zrekonstruovány, stejně tak se odborníci budou zabývat freskami v průjezdu na nádvoří. Všechny práce budou ukončeny 30. července.

Druhá etapa prací na zámku bude stát 13 milionů korun. Čtvrtinu vloží město ze svého rozpočtu, 75 procent Jirkov získá z finanční pomoci strukturálních fondů Evropské unie, konkrétně ze Společného regionálního operačního programu.

Volné termíny svateb na zámku

Matrika městského úřadu nabízí snoubencům, kteří hodlají letos vstoupit do manželského svazku, volné termíny na zámku Červený hrádek. Jedná se vždy o soboty - 10. června, 15. července, 12. a 19. srpna, 21. října, 11. a 25. listopadu, 9. a 16. prosince. Bližší informace zájemci získají na matrice úřadu u paní Formánkové, tel.: 474 616 423.

Svatební obřady v Rytířském sálu zámku Červený hrádek se odehrávají již několikátý rok. Slavnostní akt není zdarma. V ceně je zákonný poplatek za obřad mimo oficiální síň úřadu ve výši 1 000 korun, zbytek částky pokrývá úhradu živého zpěvu a hudby, doprovod svatebčanů stylově oblečenými průvodkyněmi a připítek šampaňským. Snoubenci za svatbu na zámku uhradí celkem 3 500 korun.

Oprava komunikací bude mnohem dražší, než se čekalo

Zima si vybrala daň na vozovkách

Za alarmující považují stav komunikací po zimním období odborníci z odboru majetku města a z Podniku služeb Jirkov s.r.o.

„Průběh letošní zimy se na povrchu vozovek a chodníků výrazně podepsal,“ řekl k problematice místostarosta Stanislav Moutelík. „Komise vypracovala seznam naléhavých oprav komunikací. Soupis stejně jako v minulých letech upřednostňuje trasy městské hromadné dopravy.“

Místostarosta dodal, že konečné slovo k pořadí oprav budou mít koncem dubna městští zastupitelé. Ti by také

Pivo se v Jirkově vařilo přes půl tisíciletí, jeho věhlas 133 let zajišťoval měšťanský pivovar

Historie nejstarší podnikatelské tradice města se uzavřela

Od konce března a v průběhu dubna před zraky občanů Jirkova mizel pivovar. Redakce JN proto připravila vzpomínku na nedávnou dominantu středu města, na posledního svědka jirkovské tradice vaření piva.

Pivovarnictví v Jirkově

Město bylo s vařením piva spojeno od počátku známých dějin. Pivovarné právo Jirkov získal v roce 1443, kdy také vznikla Společnost pivovarníků. Roku 1480 směli Jirkovští vařit pivo světlé, které si o století později oblíbil i císařský dvůr v Praze.

Přestože žula třicetiletá válka a pivovarnictví všeobecně upadalo, o jirkovském pivě se dovídali i v evropských zemích. Exulant, šlechtic a filosof Pavel Stránský ze Zapské Strany ve spisku O státě českém, který byl vydán v Leydenu roku 1634, píše: „Chmelnice, proslulé vynikajícím chmelem, jsou porůznu v mnohých krajích ošetřovány s neobyčejnou pečlivostí, obzvláště u Žatce, Loun, Klatov a Ústěku. Proto se velice chválí pivo, a to jednak tak řečené bílé, čili pšeničné, pražské (zvané popenežní), brodské a stříbrské, jednak hořké, čili ječné, žatecké (zvané samec), rakovnické, slánské, borecké (jirkovské) a chomutovské; proto se také chmel vyváží do Bavor, Plisenska, Míšně a Lužice.“

Berní rula z roku 1654 uvádí, že „životnost jich z řemesel a várek, na pivo dobrý odbyt mají, je Jirkovský menují a semtam až do měst Pražských rozvázejí, slady do Němec i jinam rozdílně prodávají.“ Tehdy byly v Jirkově čtyři obecní a jeden panský pivovar.

Boj jirkovských měšťanů za dodržování varného práva a úsilí při vytváření pověsti o kvalitě jirkovského piva se vyplácely. O místním pivu se zmiňuje i Lexikon Hildburghausen z roku 1704 a jak poznamenává kronikář o mnoho let později, v roce 1967: „...T. W. Voight píše ve své knize Beschreibung Böhmens z roku 1712 o tomto pivu: Jorka qouit cererem premit et Litomirica Bachum (Jirkov vaří pivo a Litoměřice víno).“

Nový pivovar

Roku 1840 vznesl finanční úřad stížnost na špatný dozor městského úřadu nad rozptýleným vařením piva.

Občané, sdružení ve Společnosti pivovarníků piva, museli přistoupit k výstavbě nového pivovaru, jestliže nechtěli své právo ztratit.

V roce 1841 devětaadvacíletá společnost koupila sklep a pozemky na Horním Cechu za 600 zlatých a nechala tam v následujících letech vystavět velký pivovar. Starý pivovar, ležící u horního mostu, byl prodán za 351 zlatých a 30 krejcarů. Na jeho místě stojí od roku 1845 obytný dům č. 57. Další pivovar stál vedle mlý-

na u Masných krámů, za dnešním č.p. 52 v místech tenisových kurtů. Jeho majitel ho koupil za 220 guldenů a přestavěl ho na stáje. Tak byly několik staletí staré várečné domy zrušeny a pivovarnictví bylo soustředěno na jediné místo.

Rozpočet stavby dosáhl 10 tisíc zlatých. Přes dílčí stavební problémy bylo 23. prosince 1843 v novém pivovaru poprvé vařeno pivo. Od roku 1846 bylo jirkovské pivo opět vyváženo až do Prahy.

Pokračování na straně 3.

Veřejná diskuze o Tescu skončila ostrou slovní přestřelkou

Poklidné demonstraci občanů proti stavbě Tesca a bourání pivovaru v neděli 26. března následovala ve středu 29. března ostrá diskuze. V kulturním domě se v sedm večer sešla stovka občanů, seniorů i mládeže. Původně chtěl pekař Otakara Svoboda zakládat místní sdružení podnikatelů s účinnou protiváhou k záměrům města a při té příležitosti hodlal představit hlavní důvody petice proti Tescu: „Zasáhne to veškeré podniky ve městě i životní prostředí. Jirkov bude mít větší plochu obchodu na jednoho obyvatele než Praha!“

Pekař Svoboda však příliš možnosti k vysvětlení důsledků stavby Tesca pro obchůdky ve středu města neměl. Příležitostí klást otázky vedení města se chopili jiní aktivisté.

„Debata byla od počátku konfrontační,“ řekl svůj dojem z diskuze místostarosta Stanislav Moutelík. „Přiznávám, že na obou stranách.“ Proti stohlavému davu stálo pět zastupitelů, do debaty vstoupili čtyři z nich. Diskuzi také jen naslouchal zástupce vlastníka pozemků.

Někteří občané žádali odpověď, zda lze ještě zastavit stavbu Tesca, nebo její důsledky alespoň zmírnit. Jiní upozorňovali, že pivovar bylo možné zachránit naposledy v době, kdy ještě sloužil ke svému účelu a kdy jej město ještě nevlastnilo, čili počátkem 70. let. To byla voda na mlýn zastáncům zbourání nebezpečné ruiny.

Od počátku byly útoky v souvislosti s bouráním pivovaru a stavbou Tesca zaměřené především na starostu. Výtky, že se snaží likvidovat město, se ho dotkly. „Proč tedy máte takového starostu šestnáct let? Proč mu dáváte hlasy? Kritizovat umí každý,“ rozčiloval se Ing. Filip Škapa. Jeho vysvětlení, jak město postupovalo v záležitosti pivovaru od roku 1992, kdy jej dostalo do majetku, diskutující nepřijali. Ti neakceptovali ani shrnutí postupu při prodeji souvisejících pozemků.

Do diskuze přispěl Jiří Slaba, někdejší zastupitel a letitý nájemce pivovaru. Radníci sice vyčetli, že k jeho aktivitám v pivovaru se nestavěla přívětivě, ale za starostu se proti aktivistům postavil: „Kde jste byli, když se problematika pivovaru před lety projednávala?“

Rozvíjela se debata o osudu podzemních chodeb a vystoupil Tomáš Faigl s vyjádřením památkářů k pivovaru. Debata se však stále vracela k Tescu. Starosta Ing. Škapa navrhol, že zastupitelé by mohli při stavbě obchodního centra uplatnit svá loňská usnesení, v nichž se hovoří o středisku obchodu a služeb. Firma Qinn Invest, která se tehdy o pozemky zajímala, slibovala, že v nákupním centru budou služby a sortiment, které v Jirkově chybějí. Podle slov starosty si nikdo z vedení města pod tím nepředstavoval Tesco, ale síť drobných obchodů.

Omluva zastupitelů

Redakce Jirkovských novin se panu Josefu Mayerovi, členu zastupitelstva města, omlouvá. V článku „Zastupitelé schválili rozpočet na rok 2006“ zveřejněném v JN 2/2006 jsme ve třetím odstavci věnovaném vyjádření pana Mayera uvedli mimo jiné: „Mimo další připomínky považoval za nesmyslné mrhání peněz přiznání příspěvku na činnost rockového Music Clubu Sodovkárna, který správně vnímá jako soukromý subjekt.“

Byli jsme panem Mayerem upozorněni na to, že takto svůj výrok neformuloval. Panu Mayerovi se omlouváme a uvádíme formulaci tak, jak byla zachycena na záznamu, který je ze všech jednání ZM pořizován: „Rovněž se mi tam nelíbil příspěvek pro Sodovkárnu - padesát tisíc. To je soukromý subjekt, proč mu budeme dávat 50 tisíc?“ Po citaci z odpovědi, kterou od Rady města dostal, že jde o klub, kde se poskytuje prostor i amatérským jirkovským kapelám, doplnil: „To bychom mohli dávat každému.“

Za redakční radu připojuje omluvu panu Mayerovi i Stanislav Moutelík: „Panu Mayerovi se osobně omlouvám i já, že omluva je zveřejněna až v tomto čísle JN. Došlo k tomu moji nepřítomností na redakční radě před vydáním minulého čísla v době, kdy jsem byl nemocný.“

Relativně uklidněné ovzduší však narušil útok podnikatele Josefa Šebka, který starostu obvinil ze lži při slovní přestřelce, kdo by měl znát údaje o ploše pro obchodák. Zda stavební úřad, nebo radnice. Rozčilený starosta se slovy, že tam být nemusí, opustil sál. „Toto obvinění se mne hluboce dotklo,“ reagoval Ing. Škapa později. „Prostě jsem neovlád své emoce.“

Mezitím se na webových stránkách města rozpoutala skutečně „volná“ diskuze, která si na adresu starosty, zastupitelů a dalších nebere servitky. Obviňování zastupitelů z toho, že nedokázali zvrátit záměr investora stavět Tesco v Jirkově, neutuchá. Tyto výtky na webu starosta však za opodstatnělé nepovažuje. „Všichni, kdo takto uvažují, by se divili, kdyby vedení města mluvilo do záměrů na jejich pozemcích. To prostě možné není. Takové záležitosti může řešit a vyjednávat se k nim pouze odbor majetku města a stavební úřad. Proto se zastupitelé mohli zabývat pouze prodejem pozemků a předtím pivovaru,“ opakuje trpělivě starosta.

Michal Bečvář

Pzn.: Památkáři se o pivovar zajímali až na upozornění aktivistů. Stanovisko Jana Koloce z Památkového ústavu, že minimálně dvě klasicistní budovy by mohly být označeny za technickou památku, zaznělo pozdě.

Že by na místě pivovaru mělo stát Tesco, jeho mluvčí stále nepotvrdila (14. 4. 2006).

Z deníku černých šerifů

• **Kontrola nedovoleného stání na chodníku** přinesla pro strážníky i majitele vozu překvapení. Muž tvrdil, že již několik měsíců má zdejší místo za úplatu pronajaté od majitele vedlejší restaurace. Toho nyní čeká šetření pro podezření z přestupku proti majetku formou podvodu. Jím pronajímáný pozemek je totiž v majetku města.

• **Do svých rukou vzali zákon zahrádkáři** v kolonii u Červeného Hrádku. Přistíženého zloděje železa zajistili a po příjezdu strážníků jim ho vydali.

• **Uprostřed noci se do budovy úřadu dobýval muž** tak usilovně, že spustil bezpečnostní zařízení. Hlídka strážníků byla pohotová. Nezvaný host pak vysvětloval, že se na úřadu dvě hodiny po půlnoci chtěl jen domoci svých sociálních dávek.

• **Na tíšňovou linku zavolal dvanactiletý hoch**, že je šikanován svými kamarády. Strážníci šikanu včetně surového zacházení na místě potvrdili. Matce hocha doporučili okamžitou návštěvu lékaře, kdyby se chlapci přitížilo, a pak učinit příslušná oznámení. Nezletilé surovce hlídka MěP předala rodičům s tím, že v případě zdravotních potíží napadeného chlapce ponесou veškeré právní důsledky za chování svých ratolestí.

• **Odvoz nezletilého hocha z domova** na chirurgické oddělení v chomutovské nemocnici zajistil odbor SVaZ za asistence strážníků. Jedenáctiletý hoch v ohrožení zdraví a života byl předtím rodiči unesen z oddělení jednotky intenzivní péče NsP v Chomutově! Ředitel MěP oddělení JIP písemně doporučil, aby únos dítěte oznámilo orgánům činným v trestním řízení.

Benefiční akce se škole vydařila

Stejně jako v minulém roce uspořádali žáci ZŠ v Nerudově ulici spolu se svými učiteli benefiční akci. Tentokrát se připojili ke kampani ČT Pomozte dětem, konkrétně k projektu Týden pro kuře.

Od 4. do 11. dubna žáci pořádali řadu akcí s cílem získat prostředky na konto Pomozte dětem, zároveň se snažili pěstovat pocit spoluzodpovědnosti za druhé. Týden vyvrcholil školní akademií v kulturním domě.

„Musím pochválit publikum, které bylo skvělé,“ řekl jeden z organizátorů Mgr. Bedřich Fryč. „V sále kulturního domu se na děti přišlo podívat přes tři sta lidí.“

Na konto Pomozte dětem se škole podařilo shromáždit 7 222 korun.

Postoj občanů k obecně závazným vyhláškám zatěžuje provoz PSJ

Úklid veřejného prostranství je nákladnější

Psími exkrementy na plochách města Jirkova se městští radní zabývali na jednání valné hromady Podniku služeb Jirkov s.r.o. (PSJ). Jak zjistili, přes legislativní omezení venčení psů jejich „produkce“ na veřejném prostranství neklesá, spíše naopak.

„V roce 2003 strávili pověření pracovníci se speciálním zařízením 550 hodin při úklidu psích exkrementů, o dva roky později již 711 hodin,“ komentoval statistik PSJ místostarosta Stanislav Moutelík. „Během sledovaného období stoupl i objem nasbíraných exkrementů.“

Před třemi roky četa PSJ z veřejných ploch města zařízením „vysála“ z trávníků a veřejných komunikací 1,4 tuny psích výkalů. Jejich objem nasbíraný v loňském roce by už zaplnil ložnou plochu Avie. Na skládku města jich bylo vyvezeno 3,1 tuny.

„O postojí občanů k obecně závazné vyhlášce o odpadech dále vypovídá statistika odvozu odpadů z míst takzvané mimo kontejnery,“ hovořil

Účinné zákonné tažení proti dlužníkům stále neexistuje

Město žádá pomoc u ministra spravedlnosti

Nesmloouvavosti s dlužníky na nájemném podle platných zákonů chtějí na Chomutovsku a Jirkovsku, kde je situace nejhorší, dosáhnout představitel Jirkova a chomutovského bytového družstva. Vede je k tomu příklad z nedalekého Slánska.

„V roce 2002 dlužníci na nájemném zatěžovali město Slaný částkou deset milionů korun,“ hovořil o konkrétním případě starosta Ing. Filip Škapa. „O tři roky později se pohledávka města ocitla na pouhých 750 tisících korunách. A to jen díky tamnímu dobře fungujícímu okresnímu soudu.“

Starosta popsal postup Slánských: „Boji s neplátcí říkají nulová tolerance. Kdo tři měsíce nezaplatí nájem, přijde o byt.“

O tom, jak pracuje soud v Chomutově, svědčí statistika Jirkovských. Soudních postihů za dluhy na nájemném vzniklých v posledních deseti letech je minimum.

„Do konce roku 2005 se pohledávky města na nájemném za bytové prostory vyšplhaly nad 26 milionů korun,“ citoval ze zprávy IZ-Realu, správce jirkovských bytových jednotek, místostarosta Stanislav Moutelík. „V podstatě stejnou částku dluží obyvatelé bytů u chomutovského bytového družstva, které vlastní byty i v Jirkově. Proto jsme se společně dohodli na jediném možném kroku, a to intervenovat na ministerstvu spravedlnosti.“

Počet uklízeček ve školách je podhodnocený

Ožehavou záležitostí, která se týká nařízení ministerstva školství, se počátkem dubna zabývali městští radní. Současná zákonná norma, která stanovuje počet uklízeček ve školách, dostala školská zařízení města do patové situace.

„Počet pomocného personálu školy, čili i uklízeček, kritéria ministerstva školství stanovují podle počtu žáků ve škole. Je vidět, že v tomto případě potřeby školy kdosi určoval od stolu, nikoli ze zkušeností,“ řekl úvodem místostarosta Stanislav Moutelík, který promluvil přímo z praxe. Více než desetiletí totiž jako ředitel školy působil. „Celospolečenským jevem je úbytek žáků ve školách. Podle kritérií ministerstva by se tak měly snižovat i počty uklízeček ve školách. Avšak ploch k uklízení neubývá!“

Nejhorší situace v současné době vznikla na největší z jirkovských škol, v ZŠ v Krušnohorské ulici. Zde by mělo školské zařízení, kdysi koncipované jako dvě spojené školy, uklízet jen jedna uklízečka. Pro další ilustraci - norma pro pomocný personál na jirkovské základní umělecké škole činí 0,98 uklízečky.

„Nesmyslná legislativní norma nás vedla k zaslání písemné žádosti na ministerstvo školství o její přehodnocení. Oprávněně se domnívám, že

Starosta města Ing. Filip Škapa a předseda SBD Josef Tvrdý písemně žádají ministerstvo o posílení chomutovského soudu o samostatný úsek, který by se zabýval jen pohledávkami majitelů bytů. „Navíc v tomto případě nehodláme akceptovat legislativní, takzvané nutné odklady k prokázání trestného činu či přestupku. V případě dlužného na nájemném je přece průkazným dokladem účetnictví, které majitel bytu soudu předloží,“ rozhořčil se nad současným postupem chomutovských soudců Ing. Škapa.

Legislativa již více než desetiletí neumožňuje účinný postup proti svévolnému odmítání úhrady nájemného. „V Jirkově je to přímo módou. Například v jednom vchodě v domě v Krušnohorské ulici jako by se nájemníci domluvíli. Dvanáct z nich dluží městu dohromady 968 tisíc korun. A příklady bohužel táhnou.“

V seznamu současných dlužníků figuruje něco málo přes 1 000 nájemníků městských bytů. Každoročně městem vyhlášené „penalizační prázdniny“, kdy dlužník nemusí hradit městu poplatky z prodlení, pokud uhradí dlužnou částku za nájemné, se nemíjí účinkem. Avšak pohledávka města Jirkova je alarmující, bohužel zatím v regionu zákonně těžko postižitelná.

Podle posledních informací již Okresní soud v Chomutově na řešení bytových záležitostí soudce vyhradil.

Městské byty se nabízejí třetím osobám

v tomto postoji nejsme osamocení,“ dodal Moutelík.

Dopis z Jirkova zároveň obdrželo i ministerstvo práce a sociálních věcí.

Všem žadatelům město vyhovělo

Z fondu bydlení města doporučili radní rozdělit 2 122 858 korun ve prospěch žadatelů. Na opravy a úpravy svých domovů nebo bytových jednotek letos žádalo půjčku od města 22 lidí a rodin.

„Schválili jsme všechny žádosti a v podstatě i v jejich plné výši. Minimální úpravy jsme provedli jen ve dvou případech,“ zhodnotil výběrové řízení na půjčky z fondu bydlení místostarosta Stanislav Moutelík. „Například rozpočet jednoho žadatele činil 87 tisíc korun, ale od města si chtěl vypůjčit devadesát tisíc. Schválení jeho žádosti spočívalo v úpravě žádané výše půjčky na její rozpočtovou částku.“

Paraplíčko zaujalo porotu Webparády

Stříbrná ikona zdobí webové stránky DDM Paraplíčko Jirkov. Získal ji po třetí nominaci v kategorii Stránky sdružení dětí a mládeže ve Webparádě, v soutěži vyhlášené stejnojmenným serverem. Stříbrnou známku v kategorii ještě získali Junáci, Československý Zálesák a ZŠ Tábořská z Prahy. Vítězem se staly stránky Pionýra.

Během několika málo dní tak do Jirkova putovalo další ocenění za internetové stránky. Druhé místo totiž v krajském kole soutěže Zlatý erb 2006 v kategorii Nejlepší webové stránky města získal Jirkov. Porota zároveň 2. místem ocenila mapu města a virtuální prohlídku, 3. místo Jirkov získal za kulturní nabídku. Od roku 2004 má město na kontě již čtvrté ocenění za elektronickou komunikaci s veřejností.

s novým majitelem jeho bytu,“ dodal místostarosta.

Zástupce starosty potvrdil, že město dohlédne, aby se vlastníky bytů, o jejichž odkoupení neměli dosavadní nájemníci zájem, nestaly osoby mimo území Jirkova. „Víme, že o byty ve městě mají zájem lidé z jiných regionů, dokonce z Prahy. Tomu chceme zamezit.“

Stavební firma FISAD s.r.o. se sídlem Chomutovská 643 v Jirkově, zastoupená ředitelem společnosti panem Jiřím Sadílkem,

vyhlašuje výběrové řízení

na poskytnutí podpory projektů v programu firmy

„Podpora dětí a mládeže“

v celkové výši dotačního titulu 100.000,- Kč.

Podmínky poskytnutí podpory:

- Podpora na projekty se poskytuje:**
 - 1.1. Šolkám, základním školám a organizacím, které mají sídlo na okrese Chomutov a jsou neziskové.
 - 1.2. Na pořádání akcí výhradně organizované pro děti a mládež, nebo na pořízení vybavení sloužící výhradě pro potřeby dětí a mládeže.
 - 1.3. Výhradně na základě předloženého projektu, který se předkládá v termínu do 15. 5. 2006 a odevzdává se v sídle firmy poštou nebo osobním doručením (jiná podání se nepřipouští).
 - 1.4. Do výše maximálně 5.000,– Kč na jeden pojekt a organizaci.

2. Podmínky přijetí projektu na podporu:

- 2.1. Projekt musí být zpracován v písemné podobě a odevzdán do sídla firmy FISAD s.r.o. nejpozději do 15. 5. 2006 do 10.00 hodin.
- 2.2. Projekt musí obsahovat záměr, účel, rozpočet a musí být podepsán statutárním zástupcem předkladatele.
- 2.3. Přílohou projektu musí být krátká charakteristika předkladatele, organizační struktura a členská základna.
- 2.4. Projekt bude předložen v zapečetěné obálce s nápisem „NE–OTVÍRAT – PODPORA PROJEKTU“.

3. Výsledky a čerpání podpory:

- 3.1. Výběrové řízení bude ukončeno dnem odevzdání projektů 15. 5. 2006 a do 20. 5. 2006 bude uchazečům sděleno rozhodnutí poskytovatele.
- 3.2. Podpora bude ujednána na základě smluvního jednání mezi poskytovatelem a obdarovaným.
- 3.3. Podpora bude poskytnuta po skončení projektu úhradou na účet obdarovaného na základě faktury.
- 3.4. Čerpání podpory je omezeno a končí termínem 30. 11. 2006.

Adresa pro doručování projektů: FISAD s.r.o., p. Jiří Sadílek – ředitel společnosti, Chomutovská 643, 431 11 Jirkov.

V Jirkově 6. 4. 2006. Za vyhlášovatele: p. Jiří Sadílek – ředitel společnosti v.r.

Poradna spotřebitelů

Vážení čtenáři. Ve spolupráci se Sdružením obrany spotřebitelů ČR (SOS) a její pracovníci Petrou Vaňkovou jsme pro Vás připravili seriál rad a pokynů, jak se bránit a postupovat v případech, že nejste se službami obchodníků a prodejen spokojeni.

Zde je první případ: „Před několika dny jsme na poznávacím zájezdu s manželkou zakoupili sadu velmi drahých hrnců. Doma se nám to rozleželo a hrnce bychom chtěli vrátit. Jsme z toho dost nešťastní, dali jsme za ně veškeré úspory. Je vůbec možné zboží vrátit?“

Ano, za splnění určitých podmínek to možné je. Vzhledem k tomu, že jste zboží zakoupili na předváděcí akci firmy, čili mimo prostory, kde firma podniká, vztahuje se na uzavírání takových smluv § 57 občanského zákoníku. Občanský zákoník prošel v březnu novelou, aby se docílilo ještě větší ochrany spotřebitelů.

Obecně si tedy zapamatujte: Uzavřete-li smlouvu na předváděcí akci, na výstavě, reklamním zájezdu nebo při podomním prodeji, máte právo na odstoupení od smlouvy do 14 dnů (namísto původních sedmi) od jejího uzavření, a to bez udání důvodu. Prodávající není oprávněn po vás požadovat sankci za odstoupení od smlouvy. Pokud tedy do 14 dnů od smlouvy odstoupíte a bude-li v této lhůtě dopis o odstoupení doručen na adresu prodávajícího, je tento povinen vrátit vám peníze nejpozději do 30 dnů od vašeho odstoupení.

A jedna perlička na závěr: Pokud vás prodávající písemně neupozorní na možnost odstoupení, prodlužuje se tato lhůta až na 1 rok od uzavření smlouvy.

Petra Vaňková, Sdružení obrany spotřebitelů ČR, www.spotrebitele.info. Poradenská linka: 900 08 08 08 (8 Kč/min)

Dějiny jirkovského měšťanského pivovaru se po sto šedesáti pěti letech uzavřely

Pokračování ze strany 1

Historie nejstarší....

Roku 1872 se v pivovaru pilně přestavovalo. Zvěšťoval se objem železné chladicí kádě, varná pánev se rozšířila o 50 procent. V roce 1885 byl k varně přistavěn vysoký komín. Tři roky nato byla zavedena výroba lahvového piva. V roce 1891 byla firmou Noback a Tritze z Prahy zbudována parní varna a 4. února příštího roku v ní byla uvařena první várka. Pivovar byl v roce 1901 rozšířen ještě o třetí sklep na led.

Výroba světlého a černého piva (výčepní, ležák a kozel) činila například v letech 1912–1914 v průměru 28 000 hektolitřů ročně. V pivovaru bylo zaměstnáno 68 dělníků a 5 úředníků. Pivo se dodávalo do Jirkova, ale i do Podmokel, Teplic, Mostu, do Chomutova, Duchcova, Bíliny, Kadaňe, do Vejprt, Hory Svaté Kateřiny a Karlových Varů.

Zajímavé jsou i technické parametry. Síla parních strojů činila 138 kW, elektromotorů zhruba 79 kW. Roku 1927 byl pivovar zcela zrekonstruován a vybaven novým chladicím zařízením, vytápěním, čerpadly a vylepšena byla i provozní technika.

O jirkovské pivo byl na trhu v první třetině 20. století velký zájem, výstav činil v průběhu 20. – 30. let 40 až 50 tisíc hektolitřů ročně, v období 1938–1939 dokonce 63 390 hl. Tolik piva se vyrobilo znovu až v 60. letech. Ke kvalitě piva významně přispěla i vynikající voda z Bíliny, přiváděná potrubím z Telšského údolí.

Objekty pivovarů sloužily za 1. světové války i k jiným účelům. Například v panském červenohrádeckém pi-

Šedesát let, to už je pěkný věk

Právě tolik roků letos pracuje Jirkovský dětský sbor.

Patří do řady nejstarších společenských, kulturních a sportovních organizací, které vznikaly na území Jirkova a ve své kulturní práci je nejdéle působícím amatérským kolektivem v regionu.

Dějiny JDS jsme připomněli již několikrát na stránkách Jirkovských novin (například JN 9/02, 10/02, 11/03), a v knize Společenské, kulturní a sportovní dění v dějinách Jirkova (Vladimír a Michal Bečvářovi, 2005) a v publikaci Historická data Jirkova a jeho obcí (Vl. Bečvář, 2000).

Po Jaroslavu Cyrusovi a Petru Ježilovi dnes vedou JDS Lada Bečková

vovaru, jehož ruina stála do 60. let v místech dnešní Edeky, podnikatel Samuel z Chomutova v roce 1917 vyráběl sušenou zeleninu pro válečné účely.

Hlavními obory podnikání v Jirkově až do konce 30. let bylo pivovarnictví, přadláctví a textilní výroba, ale také zemědělství s ovocnářstvím. Jirkov měl vyváženou mikrostrukturu výrobců a odběratelů. Ekonomický tlak, změny obchodních trendů, dopady 1. světové války a další vlivy způsobily, že některé prosperující podniky po čase zanikaly. Vznikaly však i nové, některé se po desetiletí dědily, ale i dělily. Hospodářskou vyváženost průmyslu a služeb v Jirkově přerušila 2. světová válka. Po jejím ukončení už neměla být nikdy obnovena.

Pivovarnictví v Jirkově po roce 1945

Celá řada podniků, továren a řemeslnických dílen z Jirkova nenávratně mizí, od roku 1948 na čas odolávají pouze soukromí zemědělci. Řemeslnické živnosti byly v roce 1949 převedeny pod Sdružený komunální podnik města Jirkova. V kronikách těchto let se hovoří o nových státních, národních nebo družstevních podnicích. Z doby před rokem 1945 přežil pouze pivovar, o kterém se kronika zmiňuje jako o prosperujícím podniku. Přitom tomu také být nemělo.

Znárodnňování podniků a továren po květnu 1945 a úspěšná snaha o centralizaci průmyslu po roce 1948 měly ke konci 40. let přinést zánik i jirkovskému pivovaru. Tehdy funkcionáři rozhodli, že v oblasti bude upřednostněn chomutovský pivovar. Kronika z roku 1948 se zmiňuje, že MNV v Jirkově se marně snaží získat do svého majetku pivovar, o kterém se začalo proslýchat, že „...podle vývojového plánu pivovarského průmyslu má být likvidován.“ Prokázalo se však, že důkladná obnova technologie v roce 1927 jirkovský pivovar oproti chomutovskému zvýhodňuje. Roli sehrál i věhlas jirkovského piva.

V Jirkově se po roce 1945 vařilo zásluhou dlouholetého ředitele Gustava Kutílka piva stále více a pokud jde o kvalitu piva „...v celostátním hodnocení kvality piva se umisťoval jirkovský

a Magda Martincová ve spolupráci s Miroslavou Stejskalovou.

Sbor se chystá na slavnostní koncert ke svému výročí. Koncert může příznivec JDS a sborového zpěvu a každý, kdo si nenechá ujít neobyčejnou událost, navštívit v sobotu 27. května od 19.00 v Kulturním domě Zdeňka Glückseliga v Nových Ervěnicích. Zcela určitě se najde řada pamětníků, kteří si společně s Jirkovským dětským sborem zazpívají známou závěrečnou píseň, kterou měl sbor v repertoáru několik desetiletí.

Organizátoři chtějí do sborového zpěvu zapojit i bývalé členy a členky JDS a pozvat i letité příznivce. Přesné informace lze získat na e-mailové adrese: Lada.Beckova@seznam.cz.

pivovar na 1. - 10. místě, v září 1968 na 1. místě vůbec...“ V šedesátých letech patřil pod pivovar Jirkov i pivovar Pruněfov a sodovkárny v Jirkově a Klášterci nad Ohří. V Klášterci byla výroba sodovek a limonád v roce 1965 zastavena. Pivo z Jirkova bylo dodáváno do celého okresu Chomutov, pivo z Pruněfova na Karlovarsko. Jirkovské pivo se čepovalo do roku 1966 i ve slovenských pivnicích, v okresech Michalovce, Humenné a Brezno. Pokud jde o sortiment, vařilo se zde 7° a 10° i 12° pivo světlé a 10° pivo černé. V sodovkárně se vyrábělo čtyři až pět druhů limonád a sodovek.

A pak přišla pro nejstarší podnikatelskou tradici v Jirkově rána.

V roce 1972 byl v Mostě likvidován pivovar a vláda uložila jako závazný úkol dobudovat do roku 1976 velký pivovar v Mostě-Sedleci. Jak uvádí kronikář v roce 1976, okresní hygienik již v roce 1967 rozhodl, že jirkovský pivovar musí do konce roku 1971 zlikvidovat topeniště na pevná paliva, protože plynné exhalace a spad popílku zhoršuje městské životní prostředí. Rozhodnutí zrušit pivovar se podařilo oddálit jen na krátkou dobu. 30. června roku 1976 byla ukončena výroba sladu a 31. srpna stejného roku skončilo vaření piva. Registrovaná ochranná značka 11° piva „Rytíř“ z roku 1968 již neměla být obnovena. Sláva jirkovského piva skončila.

Cesta k ruině

Od 2. světové války se v pivovaru příliš neopravovalo, udržována byla hlavně jeho technologická část. Ani státní podnik Zelenina Terežín, který zde od 2. poloviny 70. let skladoval svůj sortiment, do objektu neinvestoval.

Od Zeleniny Terežín město Jirkov areál pivovaru získalo smlouvou o převodu majetku 7. 8. 1992. V majetku města se tehdy pivovar ocitl poprvé. Vedení Jirkova ihned hledalo cesty, jak

areál využít. V roce 1993 zastupitelé neschválili záměr pivovar pronajmout, protože město v té době zvažovalo obnovení vaření piva. Nulová šance získat na projekt dotace tomu zabránila. Proto se o pivovar přestaly zajímat i firmy (Anglie, SRN), pro které byla obnova vaření piva v Jirkově původně lákavá.

Město nechalo firmou Kant-ateliér zpracovat pro pivovar studii na společenský, obchodní a zábavní komplex nadměstského typu. Mělo se budovat 12 let, obnova by město přišla na 182 950 000 korun. Jenže Jirkov měl tehdy roční rozpočet daleko nižší, 140 milionů korun.

Pro pivovar tak nastalo období pronájmu. Svě záměry tu chtěli realizovat trhovci, hostinští, rehabilitační pracovníci, zřídít své klubovny tady zamýšlely spolky, hodlala tu sídlit sázková kancelář, řadě podnikatelů se prostory hodily na sklady. Dokonce zde měl působit minipivovar. Žádný z těchto záměrů realizován nebyl.

Nakonec tu na dlouhou dobu vznikly prodejny orientálního zboží a levného nábytku a byly tu garáže.

V polovině 90. let v pivovaru hořelo. Chátrající zdvo a střešní krytiny tak dostaly další ránu. Pohybovat se v ruině, kde navíc hrozil propad do sklepů, bylo možné jen na vlastní nebezpečí. Taková situace v říjnu roku 2001 vyhovovala už jen záchranářům při 21. MR záchranných psů ČR. Zkušeni rozhodci si pochvalovali prostory pivovaru, a přijali je s tlejícími podlahami, odpadky a zchátralým zdívm.

Ruina se skutečně stala nebezpečnou. Proto už v 90. letech se poprvé uvažovalo o likvidaci areálu. I od toho město ustoupilo. Bourání pivovaru by totiž tehdy přišlo na 20 milionů korun. Zbývala poslední možnost.

13. února 2002 zastupitelé schválili prodej pivovaru ve veřejné dražbě. 30. května 2002 Lukáš Raška, podnikatel z Frenštátu pod Radhoštěm, koupil pivovar za vyvolávací cenu 2 104 060 korun. Problémy však Raška městu nevyřešil. V Jirkově se již neukázal, stav objektu ho nezajímal. Na výzvy města na zabezpečení pivovaru v souladu se stavebním zákonem nereagoval. Až po třetí výzvě se nechal slyšet, že pivovar co nevidět změní majitele.

Do hry vstoupila chomutovská firma Qinn Invest, která v souladu

s územním plánem oznámila záměr vybudovat místo pivovaru středisko obchodu a služeb. V dubnu 2005 zastupitelé schválili prodej sousedních pozemků, protože Qinn Invest pro svou expanzi potřeboval vybudovat i parkoviště a příjezdovou komunikaci. Zbývalo jen demoliční rozhodnutí pro společnost De Iure, která obchodní centrum postaví.

V pondělí 27. března začala bourací firma strhávat střechy pivovarských budov. Stalo se tak jeden den po demonstraci občanů proti likvidaci pivovaru a stavbě obchodního centra Tesco. Během dvou týdnů budovy mizely před očima, tak je zastihl i pracovník Památkového ústavu. V úterý 11. dubna ve 14.34 srazilo rameno jeřábu malý komín k zemi. Tehdy se asi 30 kolemjdoucích zastavilo a mlčky přihlíželo. Druhý den padl i druhý, vyšší komín. Na tomto místě bude do konce dubna jen planýrka. Historie pivovaru dlouhá 165 let se uzavřela.

Vlastníci jirkovského pivovaru:

1841 - 1918 právovárečné měšťanstvo se sídlem v Jirkově; 1919 - 1945 Měšťanská právovárečná se sídlem v Jirkově; 1945 - 1948 národní správa; 1948 - 1959 Krušnohorské pivovary n.p.; 1960 - 1976 Severočeské pivovary n.p.; 1976 - 1992 Zelenina Terežín s.p.; 1992 - 2002 město Jirkov; od 2002 Lukáš Raška a další soukromé subjekty.

Prameny: připravovaná publikace o podnikatelském dění v Jirkově, Vladimír a Michal Bečvářovi.

Školákům o svém pohnutém životě vyprávěl duch Hanse Christiana Andersena

Mezinárodní projekt i pro jirkovské děti

Snaha o probuzení zájmu o literaturu odpovídající věku nejmladšího čtenáře přiměla jirkovské knihovnice připojit se poprvé k mezinárodnímu projektu Noc s Andersenem.

„V dnešních přetechizovaných domácnostech se vytrácí zájem o knihy, tento jev je bohužel čím dál více patrný u dětí,“ vyjádřila se jedna z jirkovských organizátorek Jitka Lajtnerová. „Jak neefektivněji vzbudit jejich zájem o knihy, je jejich zapojení do odhalování poselství legendárního pohádkáře.“

Právě v tomto duchu se odehrála pocta dánskému spisovateli Hansovi Christianu Andersenovi, která se již šest let pořádá v den nejbližše datu spisovatelových narozenin (2. 4. 1805).

V pátek 31. března v podvečer čtyři pracovnice městské knihovny přivítaly 20 dětí ve věku od čtyř do deseti let. Děti vybavené spacáky se nejdříve v knihovně v areálu Horník ubytovaly. Poté v podání slečny Lajtnerové vyleschly patrně nejznámější Andersenovu pohádku Malá mořská víla. Námět podmořského království v následující hodině posloužil dětem k volnému ztvárnění jejich představ, jak impérium vládce moří vypadá. Někteří účastníci tvořili mapu hvězd v duchu dalšího dánského velikána Tychona de Brahe.

Po studené večeri děti vyvolávaly ducha H. Ch. Andersena. Ten jejich prosbu vyslyšel a na dostaveníčku s nimi jim při svitu svíček o sobě, o svém krušném dětství, o složitém dospívání a také o letech slávy vyprávěl. Závěrem také vysadil pohádkový strom - Pohádkovník Andersenův.

„Ve spolupráci s dobrovolníky, kteří se podíleli na připravených scénických představeních, se nám tak podařilo navodit působivou atmosféru,“ dodává Lajtnerová. Po „duchařském“ vystoupení a následujících hádankářských a kvízových soutěžích ještě vystoupilo amatérské duo, které sehrálo pohádku Císařovy nové šaty.

Znavené děti poté při čtení dalších Andersenových pohádek pomalu usínaly. Program však pokračoval hned po budičku. Po snídani měly děti opět možnost vytvářet další výtvarná díla a pokračovat v hádankářských soutěžích.

„Byly jsme z pořádání akce unavené, ale nadšení dětí nás zavazuje. Příští rok se

k Noci s Andersenem připojíme znovu,“ nechala se slyšet Jitka Lajtnerová. Jak dodala, kromě organizátorek nad dětmi bděla i zdravotnice.

V uvedený termín se k mezinárodní akci Noc s Andersenem přihlásilo 476 knihoven z pěti zemí, ze Slovenska, Polska, Německa, Slovinska a České republiky, v níž nápad na poctu Andersenovi před šesti lety vznikl. Do akce se kromě knihoven mohly připojit i školy. V průběhu „andersenovské noci“ knihovny mezi sebou komunikovaly prostřednictvím mailů a chatu a sdělovaly si své zážitky i zkušenosti.

Aktivitu jirkovské městské knihovny podpořili městští radní.

Martin Šíl (vlevo), loutka krále a Tomáš Vizi v hlavních rolích Andersenovy pohádky Císařovy nové šaty.

VÝKUP BYTŮ ZA HOTOVÉ
tel. 474 628 904, 608 973 731

